

Scientific American "da İki Ayaklılığa Geçiş Masalları

Scientific American'ın Şubat 2004 sayısında "Good With Their Feet - Ayaklarıyla İyiler" başlıklı bir yazı yayınlandı. Blake Edgar'a ait yazıda, Güney California Üniversitesi Antropoloji bölümü başkanı Craig Stanford'ın kaleme aldığı "Upright" isimli kitabın değerlendirmesi yapılıyordu. Edgar, aynen kendisi gibi evrimci olan Stanford'ın, iki ayaklılığın sözde evrimiyle ilgili tezlerini yorumlarken iki ayaklılığa geçişten tarihsel bir gerçek olarak söz ediyor; insan ve şempanze anatomileri arasındaki farklılıkları evrimin ürünü olarak anlatıyordu.

Scientific American'ın Şubat 2004 sayısında "Good With Their Feet - Ayaklarıyla İyiler" başlıklı bir yazı yayınlandı. Blake Edgar'a ait yazıda, Güney California Üniversitesi Antropoloji bölümü başkanı Craig Stanford'ın kaleme aldığı "Upright" isimli kitabın değerlendirmesi yapılıyordu. Edgar, aynen kendisi gibi evrimci olan Stanford'ın, iki ayaklılığın sözde evrimiyle ilgili tezlerini yorumlarken iki ayaklılığa geçişten tarihsel bir gerçek olarak söz ediyor; insan ve şempanze anatomileri arasındaki farklılıkları evrimin ürünü olarak anlatıyordu.

Edgar, "İki ayaklılık, standart kuyruksuz maymun anatomisini [onaracak şekilde] nasıl elden geçirdi?" şeklinde bir soru soruyor ve buna cevaben şunları yazıyordu:

"Birkaç değişikliği anacak olursak, leğen kemiğimiz çok daha geniş, daha kısa ve eyer-şekilli bir hale geldi. Belirsiz but kasları, önceleri itme görevi görürken kalçayı adımın ortasında destekleyecek şekilde fonksiyon değiştirdi ve balonun şişmesi gibi irileşip kaba ete dönüştü. Kafatasımız ve omurgamız yeniden hizalandı ve ağırlık merkezimiz yukarı ve öne doğru ilerledi..."

Edgar yazının birkaç yerinde daha bunun gibi kendinden emin bir üslup kullanmaktadır. Edgar'ın bu gibi ifadelerle iki ayaklılığın evrimine vermeye çalıştığı destek, tamamen tek taraflı bir bakış açısından kaynaklanmaktadır. Bu yazıda, Edgar'ın evrimci önyargıları gösterilecektir.

Öncelikle, yukarıdaki ifadeler kendinden emin olmasına rağmen gerçekte insanın evrimine atfedilen fosil kaydının yeterliliği açısından büyük bir çelişki ortaya koymaktadır. Edgar'ın yazısını okuyan ve ilgili fosil kaydı hakkında bilgi sahibi olmayan bir kişi, iki ayaklılığı meydana getirdiği varsayılan hayali evrimsel dönüşümün şüphe bırakmayacak derecede yeterli bir fosil kaydıyla desteklendiği izlenimine kapılacaktır. Oysa bu, büyük bir yanılgı olacaktır. Edgar'ın sözleri, gerçekte, destekleyici fosil kaydıdan mahrumdur ve daha çok sahibinin önyargılarından beslenmektedir.

"Kayıp Halkalar" kitabının yazarı olan John Reader, New Scientist dergisinde yayınlanan bir yazısında, insanın sözde evrimine atfedilen fosil kaydıyla ilgili olarak şunları ifade etmiştir:

"Bütün hominid (insanımsı) koleksiyonu toplasanız bir bilyardo masasını ancak doldurur, ancak bunlar, görünümünü faydalarının çok ötesinde şişiren iki faktörden dolayı bir bilim meydana getirdiler. İlk olarak fosiller, ata olarak yüksek derecede önemli bir hayvana yani bize işaret ediyor. İkinci olarak ise fosiller bütün ümitleri kırarak şekilde eksiklerle dolu ve türler sadece küçük parçalardan ibaret, hiçbir sonuca götürmüyor, öyle ki eksik olanlar hakkında, mevcut olanlardan daha fazla şey söyleyebiliriz. Böylece konuyla ilgili, Darwin'in eserinden bu yana hayret verici miktardaki literatür, modern insanla soyu tükenmiş atasını bağlayan fosillerin insan evriminin en ikna edici kanıtını sağlayacakları fikrini ortaya çıkardı; fosil insan araştırmalarında önyargılar, burun farkıyla kanıtların önünde gitmiştir." [1](#) (vurgu bize ait)

Bu kadar az miktardaki fosil kaydını yorumlayan bilim adamlarının anlatımının -doğal olarak- çeşitli ihtimallerin varlığını gözönüne alması beklenir. Ayrıca kesin yargılardan kaçınan bir anlatım ortaya konması gerektiği düşünülebilir. Ancak Edgar'ın böyle bir sağduyuyu göstermekten son derece uzak olduğu açıktır.

Peki ama Edgar'ın bu kendinden emin üslubu bilimsel kanıtlara dayanmıyorsa neye dayanmaktadır? Bunun cevabı Edgar'ın felsefi kabullerinde yatmaktadır. Materyalizmi en baştan doğru kabul eden bir bakış açısından bakıldığında, türlerin kökeninin evrim olduğu şeklinde bir başka kabul karşımıza çıkmaktadır. Bu ön yargıya sahip kişiler -bu insan bir bilim adamı da olsa- evrime destek gösterilebilecek tek bir fosil kaydı

bile olmamasına rağmen fikirlerinden vazgeçmemektedirler. Materyalizme bağlılık beraberinde evrime de körükörüne bir "inanç" getirmektedir.

Görüldüğü gibi Edgar ve benzer şekilde üslup kullanan diğer evrimciler, evrim teorisinin iddialarını bilimsel kanıtlarla değil, kendi inançlarıyla doğrulama yoluna gitmiş olmaktadır. Bu ise ampirik kanıtlara dayalı bilimsel bir açıklama değil; bir bilim adamının kendi materyalist inancına bağlılık ifadeleridir.

Ardipithecus ve Sahelanthropus'un Hominid Karakterleri Zorlama Spekülasyonlardan İbaretir

Edgar'ın yazısında, Afrika'da altı milyon yıl kadar önce iki ayaklı veya iki ayaklılığa geçme aşamasında hominidlerin dolaştığı iddia edilmekte ve *Sahelanthropus* ve *Ardipithecus* bulguları bu iddiaya dayanak gösterilmektedir. Bu fosillere yazıda kısaca değinilmiş olsa da Edgar'ın bunları kuşatan tartışmalara yer ayırmamış olması dikkat çekicidir. *Sahelanthropus (tchadensis)* ve *Ardipithecus (ramidus kadabba)* ile ilgili evrimci iddiaların son derece zorlama spekülasyonlardan ibaret olduğu bilinmelidir. Michigan Üniversitesi'nden Milford Wolpoff ve arkadaşları, Nature dergisinde yayınlanan bir makalelerinde, *Sahelanthropus tchadensis*'in hominid olduğu iddiasına karşı çıkmış ve bunun dişi bir gorile ait olduğunu savunmuşlardır. [2](#) Dahası uzmanlar, *Sahelanthropus tchadensis* bulgusunun, on yıllardır savunulan basamak modeli evrimin sonunu getirdiğini ve "kayıp halka" düşüncesinin tamamen saçma olduğunu yazmışlardır. (Bu fosil bulgusu hakkında bkz.

http://www.harunyahya.org/yeni_fosil.html)

Ardipithecus ramidus kadabba'nın iki ayak üzerinde yürüdüğü iddiasına ise Amerikan Fizyoloji Derneği üyesi ve yaratılışçı bilim adamı Joseph Mastropaolo karşı çıkmıştır. Mastropaolo, *Ardipithecus ramidus kadabba*'nın ayak parmağı üzerinde yaptığı karşılaştırmalı anatomik analizler sonucu bu iddiaları zorlama spekülasyon olarak tanımlamıştır. (Bu iki fosille ilgili daha fazla bilgi için bkz. <http://www.netcevap.org/hurriyetbilim030329.html>)

İki Ayaklılığın Sözde Evriminde İtici Güçler: Stanford'ın ve Edgar'ın Favori İşte-Öylesine Hikayeleri

Scientific American'daki yazıda iki ayaklılığın sözde evrimindeki itici güçlerle ilgili iddialara da yer verilmektedir. Stanford'ın kitabında iki ayaklılığın, enerji açısından daha verimli avcılar ortaya çıkaracağı veya iki ayaklı, elleri boşa çıkmış erkeklerin dişilere yiyecek getirmede öne geçip çiftleşme, dolayısıyla genlerini sonraki nesillere geçirme avantajına sahip olacağı tezlerine yer verilmektedir. Edgar ise güneş altında dik yürümenin vücutta daha az ısı tuttuğu, iki ayaklılığın da bu yüzden evrimleştiği teze yer vermekte ve Stanford'u bu teze yer vermediği için eleştirmektedir.

Edgar veya Stanford'ın "favori" tezleri ne olursa olsun, bunların tümü "işte öylesine hikaye"lerden ibaretir. *Time* dergisinde yayınlanan bir makalede Kenya Ulusal Müzeleri'nde paleoantropoloji bölümü yöneticisi ve ünlü fosil avcısı Leakey ailesinin üyesi olan Meave Leakey, ünlü evrimci Richard Leakey'nin bu tür hikayeleri "peri masalı" olarak nitelediğini şu sözlerle aktarılmaktadır:

"Eğer evinize ekmek, ya da bunun Miyosen dönemindeki dengini getirecekseniz ellerinizin bunu taşıyabilmesi için serbest olmasını sağlar. Zamanla dişi maymunlar kendilerine yemek getiren ve muhtemelen dik yürümeye en iyi adapte olmuş olanlara çiftleşmeyi seçerlerdi. Gerçekte olanlar böyle midir? Belki de, ancak bizler bunu asla kesin olarak bilemeyiz. Leakey buna ikna olmuş değildir. "Bu konuda her türlü hipotez mevcuttur" demektedir, "ve bunların tamamı peri masalından ibaretir çünkü ispatlanmaları mümkün değildir." [3](#) (vurgu bize ait)

Sonuç:

Scientific American dergisinde iki ayaklılığın sözde evrimiyle ortaya konan bütün iddialar tamamen hayalgücüne, bunların anlatımındaki üslup da sadece sahiplerinin felsefi kabullerine dayalıdır. Bu yazıyı okuyanları, iddia sahiplerinin felsefi varsayımları hakkında bilgilenip dikkatli olmaya, *Scientific American* yetkililerini de bilimi kendi materyalist varsayımlarına göre şekillendirmekten vazgeçmeye çağırıyoruz.

1) John Reader, "Whatever Happened to Zinjanthropus?", New Scientist, vol 89, no:12446, 26 Mart, 1981

2) Wolpoff, M. H., Senut, B., Pickford, M. & Hawks, J. Sahelanthropus or "Sahelpithecus" . Nature, 419, 581 - -582, (2002).

3) Michael D. Lemonick & Andrea Dorfman, "One Giant Step for Mankind", Time, 23 Temmuz 2001

<https://www.harunyahya.info/makaleler/scientific-america-iki-ayakliliga-gecis-masallari>